

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč • Nové Hradky • Perálec

PROSINEC 2011 • LEDEN 2012

www.farnispolecenstvi.cz

cena: dobrovolný příspěvek

(náklady na jeden výtisk Kč 15.-)

Milí farníci,

milovými kroky se blížíme k závěru roku 2011, avšak nám ještě z něho zbývá něco přes měsíc. Otázka zní „Jak rychle uteče?“, ale spíše „Jak jej mohu prožít?“. Všichni dobře víme, že závěr občanského roku předchází jeden z nejkrásnějších a největších křesťanských svátků, oslava narození Ježíše Krista, Božího syna. Připomínáme si při jeho slavení úžasný zázrak, kdy se Bůh stal člověkem, aby nám lidem se stal blízkým a daroval nám nový život. My si tento jeho úchvatný dar připomínáme i tím, že se mu připodobňujeme v jeho štědrosti, i my se obdarováváme. V čem záleží velikost, hodnota daru? Někdo si myslí, že ve finanční hodnotě, kterou do daru investoval, nebo v tom, kolik shánění tomu věnoval, nebo jak veliký ten dar je. Je to opravdu ta pravá hodnota? Nezáleží hodnota daru spíše v tom, že jej dáváme opravdu z lásky, abychom vyjádřili, že nám na druhém záleží, že jej máme rádi? Myslím si, že i ten nejmenší a nejnepatrnější dárek daný z lásky má větší hodnotu než ten nejdražší a nejšpičkovější dar, který dostáváme jen proto, aby se dárce nějak zviditelnil či vytáhl. Nebo také aby jen ukojil touhu obdarovávaného. Pokud u daru chybí láska a odpovědnost, ztrácí dar svou pravou hodnotu a přestává se podobat daru Božímu.

Myslím si, že k přijetí daru je třeba se i disponovat, nechat se obdarovat, vnímat dar, uvědomit si jeho krásu a velikost. Jako když se malé děti těší na dárečky, už už se nemohou dočkat. Právě proto k Božímu daru o Vánocích přicházíme prostřednictvím období očekávání - adventu. S láskou a důvěrou Vás všechny vybízím, abyste dobře využili této doby, aby Vaše radost z narození Božího syna byla o to větší a krásnější. Proto Vám nabízím možnost účastnit se adventní duchovní obnovy, která se bude konat v sobotu 3. prosince v Proseči na faře pod vedením P. Pavla Jančíka (viz pozvánka v časopise). A dále se během letošního adventu (především nedělí) budeme společně zamýšlet nad velkým darem, který nám Pán svěřil, a to je ČAS. Mnohým zvláště v adventu „chybí“.

Připomněl bych několik událostí, které jsme v našich farnostech mohli prožít v uplynulých měsících.

(pokračování na str. 2)

Pavla a Martin Roušarovi

Akce v našich farnostech

- **27. 11. 2011**
Adventní trhy (str. 7)
- **28. 11. 2011 v 10.00**
Svěcení Betlému
v Chotovicích (str. 7)
- **3. 12. 2011**
Rekolekce farností v Proseči
P. Pavel Jančík (str. 2)
- **26. 12. 2011 ve 14.30**
Vánoční besídka v Proseči
- **28. 1. 2012**
Charitní ples v Makově (str. 7)
- **17. 2. 2012**
Skautský ples v Proseči

Obsah

- 2 Pozvánka na adventní duchovní obnovu
- 2 Dopis farníkům od Václava Jiráčka
- 3 Ohlédnutí za farní poutí na Chlumeck u Luže
- 4 15 let od úmrtí pana děkana Josefa Čechala
- 5 Ohlédnutí
- 5 Benefiční prodej CD Jiřího Černého „Jošua“
- 6 - 7 Informace z farní charity
- 8 - 9 Kalendář, intence
- 10 Svatý Václav a jeho význam v našich dějinách

• MILÍ FARNÍCI •

(dokončení ze str. 1)

První krásnou a velikou událostí, nejen pro novohradskou farnost, bylo jáhenské svěcení Václava Jiráčka z Doubravice. Jsem moc rád, že jsme 17. září mohli na tuto slavnost vyrazit společně autobusem. Víme, že ten zlý nepřeje žádným dobrým věcem, a to jsme zažili i cestou, když nám nejprve praskla pneumatika a potom jsme trochu bloudili díky objížděním. Byla úžasná spolupráce pana řidiče a několika mladých hochů při výměně kola i jejich rychlost. Nakonec jsme zdárně stihli celý obřad. I když jsme zažili nějaké komplikace, stálo to určitě za to a chceme i nadále našeho jáhna Václava provázet svými modlitbami.

Děkuji našim skautům za uspořádání drakiády, která proběhla 16. října na Jonášově kopci u Proseče. Boží dobrota nám dopřála krásné a při tom i větrné počasí, takže draci si mohli užívat plachtění. Byl to krásný pohled na děti s rodiči, jak pouštějí draky různých tvarů a podob. Obdivoval jsem krásné, doma vyrobené draky. To už se tolik nevidí. Našel se i drak nezbeda, který v touze po svobodě svým majitelům odletěl.

Další význačná událost se odehrála 20. října, kdy v rámci své návštěvy ČR navštívil také prosečskou farnost indický biskup Machada (čte se Mačado) a s ním kněz Georga (Džordž). Hosté působí ve státě Karnátaka, diecese Belgaum, kde královéhradecká charita podporuje děti v projektu Adopce na dálku (možná i někteří z vás). Pan biskup sloužil v kostele sv. Mikuláše mši svatou, které se zúčastnilo asi sto farníků. Celou návštěvu ve spolupráci s královéhradeckou charitou organizovalo občanské sdružení PONS 21 (název z latiny - MOST 21. století). V rámci Misijní neděle a Misijního koláče jsme svým příspěvkem podpořili stavbu nové školy v této diecézi. Moc děkuji všem, kdo napekli a připravili koláčky i těm, kteří přispěli na tento bohubilý projekt.

Milí přátelé,

přeji Vám dobré prožití adventní doby a pak velmi krásné a šťastné svátky Božího narození, při kterých opět prožijeme velikou, velikou radost.

K tomu Vám ze srdce žehnám!

o. Zdeněk

• POZVÁNKA NA ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU •

Milý farníci, srdečně vás všechny zvu
na **adventní duchovní obnovu**, která se bude konat

3. prosince 2011 na faře v Proseči.

Obnova bude **začínat v 9 hod. a na její závěr bude sloužena mše sv. v 16 hod.**

Pozvání k vedení této obnovy přijal **P. Pavel Jančík**, kterého možná znáte jako skladatele několika písní ze zpěvníku Hosana. Je to velmi zkušený kněz, který působil především v litoměřické diecézi. Nyní působí ve farnosti Vinoř v pražské arcidiecézi.

Přátelé, povzbuzuji vás, pokuste si udělat čas na duchovní posílení a obnovení. Bez nich člověk dokáže jen stěží být pevný a růst ve víře. V kostelích budou opět tabulky k možnosti se přihlásit a zajistit si tak místo nebo i oběd.

Žehná o. Zdeněk

• DOPIS FARNÍKŮM OD VÁCLAVA JIRÁČKA •

Milí farníci,

moc rád bych vám poděkoval za vaši podporu při mém jáhenském svěcení 17. září v Brně Žabovřeskách. Děkuji za vaše modlitby, přání a v neposlední řadě taky za tu spoustu cukroví, kterou mnozí z vás na tuto slavnost připravili. Sešlo se tu na 700 lidí a i díky vám mohli všichni odejít posíleni na duchu i na těle.

Otec provinciál rozhodl, že mou jáhenskou praxi a možná i dalších pár let prožiji právě v Brně-Žabovřeskách. Jsem tedy členem komunity, která čítá 9 spolubratří. Naším posláním zde je práce ve farnosti Panny Marie Pomocnice, provozujeme středisko mládeže a v našem domě se také nachází televizní studio Bosco media centra, které vyrábí televizní pořady také pro Českou televizi. Moje pole působnosti je tak napůl ve farnosti a napůl ve středisku. Vedu několik kroužků pro malé děti, s jednou ze sester salesiánek vedeme přípravu bířmovanců, spolu s dalšími spolupracovníky chystáme víkendy pro naše animátory, a tak dále. Jako jáhen samozřejmě pomáhám i v tom, co jáhen může vykonávat.

Rád bych vám všem poděkoval za vaše modlitby a chci vás poprosit, abyste v nich pokračovali i nadále. Jistě je potřebujeme nejen my, salesiáni. A když budete mít cestu do Brna, určitě se zastavte.

Václav Jiráček

Ohlédnutí za farní poutí na Chlumeck u Luže

Možná, že se zdá zbytečné o této pouti psát, když se jí většina z nás zúčastnila, ale někteří farníci pro nemoc a stáří dorazit nemohli.

V neděli 4. září lidičky z farností: prosečské, novohradské a herálecké vyrazili na Chlumeček – do chrámu Panny Marie Pomocnice křesťanů. Někteří, ti nejodvážnější, vyrazili už v 7 hodin ráno pěšky, orlové a další zase na svých bicyklech, někteří dorazili autobusem nebo auty. Provázelo nás slunečné počasí s letními teplotami.

Brzy jsme zahlédli špičky věží chlumeckého kostela a zanedlouho již se nám naskytlo nádherné panorama chrámu, který je tou nejkrásnější ozdobou v širém okolí. Tento požehnaný kraj jakoby nám otvíral svou náruč a zval k návštěvě.

Již stoupáme po schodech vzhůru. Trošičku jsme zadýchání, ale bez drobné oběti by to ani nešlo.

Vcházíme dovnitř. Chrám září novotou. V minulém roce bylo totiž dokončeno restaurování interiéru a oprava varhan. V průčelí už nás vítá milostný obraz P. Marie s Ježíškem. Její líbezný pohled jakoby nás pohladil a naplňoval pokojem. Tyto posvátné chvíle zvou ke ztišení v modlitbě. Neseme sebou k Tobě, Matičko Boží, všechny životní radosti, ale mnohdy i zranění. Důvěřujeme v Tvou mocnou přímluvu. Ty nás vedeš k Ježíši, k dobru, kráse... Tak jako Ty jsi přijala Ježíše do svého života, tak i my jej chceme přijímat a počítat s ním i v našem životě.

Před jedenáctou už dorazili i pěší poutníci spolu s panem farářem. Nej-

prve nás zde přivítal otec Hubálek a náš otec Zdeněk mu poděkoval za to, že nám umožnil zde se sejít a slavit pouť u Panny Marie. Poděkoval i za to, že tento chrám tak krásně udržují a opravují.

Na začátku mše svaté pan farář připomněl, že jsme přijeli na toto místo vzdát čest zvláště Panně Marii. Můžeme být šťastni, že máme toto krásné poutní místo hned „za rohem“.

V homilii nám na úvod položil otázku, abychom se zamysleli, proč jsme na Chlumeček přišli. Jistě také proto, abychom Matce Boží poděkovali. Ujistil nás, že vloží do mše svaté všechny naše úmysly a také prosby za naše nemocné. Tak jako podnikatelé musí vložit určité investice do svého podnikání, tak i my vkládáme své investice do této pouti.

Jsou to naše oběti. Vzdáváme se něčeho svého pro Boha.

Někteří přijeli autem, zvláště pro starší je to větší oběť. Někteří se vzdali svého pohodlí a jeli autobusem společně. Ti, kteří přijeli na kolech nebo přišli pěšky, museli pro pouť obětovat své síly a námahu. Závěrečná slova homilie zněla: „Nebojte se dávat Bohu, on vám to stonásobně vrátí.“

Spolu s P. Marií jsme slavili nejsvětější oběť. Na závěr jsme se pomodlili modlitbu Pod ochranu Tvou a zazpívali Máti Páně přesvatá. Po mši svaté ještě pan kostelník lužské farnosti výkladem přiblížil chlumečský kostel a průběh oprav. Někteří zůstávají, někteří již odcházejí.

Odjíždíme z tohoto krásného místa. Ještě se ohlížíme a v duchu loučíme s prosbou: „Panno Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás!“

Při jedné chlumečské pouti, kterou před několika lety celebroidal tehdejší královéhradecký biskup Dominik Duka, v homilii tento chrám nazval „svatyní, která jako drahocenná perla září do kraje“. Tak to cítím i já a jistě i každý z nás. Vždyť jsme s manželem Chlumeček navštívili již jako snoubenci a teď se sem vracíme za svými dětmi a vnoučaty.

Zvláště poutní místa, ale nejen ta, též i všechny kostely, jsou životodárnými oázami uprostřed pouště tohoto světa. Zde nacházíme občerstvení pro naše vyprahlé duše, nikdy neodcházíme s prázdnou. Kéž přicházíme k těmto pramenům co nejčastěji.

Marie Košnarová

Drakiáda

V neděli 16. 10. se za Prosečí na „Jonášáku“ uskutečnila Drakiáda, kterou pořádalo skautské středisko Proseč. V krásném nedělním odpoledni, ve kterém pofukoval mírný větřík, se modré nebe zaplnilo různobarevnými draky rozličných tvarů, ať už koupenými nebo vyrobenými. Draci se slétli z různých koutů, aby se utkali v soutěži o nejhezčího, nejdéle létajícího, nejoriginálnějšího, největšího a nejmenšího draka. Nejmenší drak neměřil ani 10 cm. Největší drak pak dosahoval výšky přes 1 m. Všem dětem a rodičům děkujeme za účast na naší Drakiádě a obzvláště děkujeme těm, kteří si draka vlastnoručně vyrobili.

za organizátory Marie Foglová

15 let od úmrtí pana děkana Josefa Čechala

Letos o svátku Všech svatých tomu bylo právě 15 let, kdy pod křížem na hřbitově v Proseči zemřel prosečský farář, pan děkan Josef Čechal. Při bohoslužbě slova četl přimluvy za ty, kteří nás předešli na věčnost, a chtěl říci ještě poslední přimluvu „...za ty duše, na které už nikdo nevzpomene“. Ale nebylo mu dopřáno ji domluvit, Pán Bůh ho v té chvíli povolal k sobě.

My jsme si v našem kostele půl roku předtím na Hod Boží velikonoční připomněli výročí 40 let působení otce děkana Čechala v prosečské farnosti. Bylo to téměř dvougenerační období. Děkovali jsme mu tehdy za vše, co pro farnost za ta léta udělal, za veliké úsilí, se kterým ji spravoval. Děkovali jsme mu za jeho bohatou a záslužnou činnost, a to jak v oblasti duchovního života, tak i při správě kostela, fary i tehdejšího diecézního domu Svatojosefské jednoty. Děkovali jsme mu za jeho tolerantnost a vstřícnost, se kterou přistupoval ke každému z nás. Dokázal oslovit i ty, kteří víru v Boha dosud nepoznali, měl ote-

vrené srdce doslova pro všechny. Po celou dobu prožitou mezi námi pracoval s mimořádným nasazením, bez odpočinku, až do naprostého vyčerpání, jehož dani jsme byly svědky právě před 15 lety na hřbitově.

Byl člověkem velmi optimistickým a veselým, kolikrát jsme ho viděli naplno rozesmátého, a to i při jeho nemalých starostech. Byl známý svou nevšední pozorností ke každému, koho třeba jen náhodně potkal, vždy dokázal vyslechnout, potěšit a povzbudit vlídným slovem. Uměl projevit radost z každého setkání. Velmi miloval děti a věnoval jim mnoho času. Svou otcovskou láskou jim byl natolik blízký, že si rychle získával jejich srdce.

Co však velmi miloval a kam rád chodil, byl právě náš hřbitov. Doprovodil tam k poslednímu odpočinku více než tisíc zesnulých z Proseče i z okolních obcí. Při rozloučení u hrobu se vždycky snažil o každém člověku něco pěkného říct, co pro druhé vykonal, čím se projevoval nebo čím vynikal, aby

to nebylo zapomenuto. A nedělal rozdíl mezi tím, zda to byla prostá a námi téměř zapomenutá stará babička, nebo mladý otec od rodiny. A víme, že člověk má dobré i špatné vlastnosti a že ty špatné nad těmi dobrými někdy převažují. Ale pan děkan Čechal, který si byl vědom toho, že k záchraně duše stačí i malé dobro vykonané zde na zemi nebo nepatrná dobrá vlastnost člověka, tak ještě při loučení na hřbitově se snažil ji připomenout. A tím tak trochu našim zesnulým pomáhal i v přechodu do věčného života.

I my dnes, po 15 letech, můžeme panu děkanovi jeho nezištnou snahu o naši spásu oplatit. A to nejen tím, že otevřeně a bez nadsázky můžeme říct: „Byl pro nás laskavým a dobrým služebníkem Božím“, ale především tím, že i nadále bude zůstat v našich srdcích a že na něho budeme pamatovat ve svých modlitbách.

Josef Roušar

• VÝLET SENIORŮ S VNOUČATY •

Ohlédnutí

Podzim krásně obléká krajinu do těch nejkrásnějších šatů, květů a barev. Jen Bohu patří dík a chvála za tak velké dary a za naše farnosti patří také velký dík otci Zdeňkovi za uspořádání farní pouti na Chlumeček. V minulém časopise vyšlo o tom jen pár ještě mokřých a roztřesených fotografií, ale čist v nich jsme mohli všichni třeba takto (na pomoc si můžeme vzít minulý časopis – nestrávil-li jej oheň či něco horšího): Když jsme doputovali na Chlumeček, přivítal nás otec Josef ve své farnosti a naladil nás na tu správnou strunu. Nastala oběť slova a akolyta Josef přečetl 1. čtení. Žalm nám krásně zazpíval pan varhaník chlumečský, druhé čtení přečetl Jenda. Otec Zdeněk přečetl evangelium a pronesl krásné kázání. Vše bylo důstojné a velmi důležité i pro děti na obrázcích i pro všechny ostatní. A po proměňování přišla chvíle, snad i historická (malá fotečka). Dvě upracované ruce, jedna je určitě z Proseče a druhá z Nových Hradů si vzájemně a s láskou dávají pozdravení pokoje. A malé dítě jako svědek události nám říká, mějte se opravdu všichni dohromady moc rádi tou opravdovou láskou a naše farnosti, ať jsou jedna rodina, vždyť máte jednoho otce. Či vlastně dva, také toho Otce na nebesích, aby vám jednou nemusel říci: „Lásku jsem přinesl na svět, ne rozkol“. A ještě jedna fotka docela malá, která nám ukazuje, jak je pro nás důležité sv. přijímání. Nakonec požehnání všemu a všem od našeho otce Zdeňka a Panny Marie, Matky ustavičné pomoci. Vše bylo velmi krásné, nemělo a velmi přirozené. Po mši svaté nám ještě udělal pan Jirásek přednášku o historii Chlumečku. Koupili jsme si oplatky, abychom přispěli poutním darem na opravu kostela a rozcházeli se domů. Na tuto pout' jsme si mohli vybrat druh dopravy, každý dle svého rozhodnutí. Byl zajištěn autobus, kdo potřebuje více času, než se dostane nahoru, jel autem, někdo na kolech. A ti poutníci nejpoutníkovatější šli pěšky a s nimi i Matka ustavičné pomoci, vždyť i za Alžbětou šla také pěšky a hodně daleko. Dík Vám všem společně za krásné společenství.

Také se nám objevili v časopise naši novomanželé – Mařenka a Vojtěch. Dík za posílení řady. Vojta chodí dál ministrovat a Mařenka zase zpívat. Jen tak pokračujte! A také jsme pátrali po zmi-

zelých ministrantech, no alespoň, že chodí dál do kostela. Musíme přivítat také nové dva ministrantíky, budeme se za vás, Honziku a Terezko hodně modlit, abyste v dobrém díle vytrvali.

Naše farnosti také oslavily jáhenské svěcení našeho milého Václava Jiráčka. I když jsme nemohli jet všichni do Brna, byli jsme stále s tebou ve svých modlitbách a už se moc těšíme na tvé kněžské svěcení. Přejeme ti všichni sílu a milost Ducha Svatého a ochranu Panny Marie.

Děkujeme také všem hudebníkům i zpěvákům za krásnou dětskou mši o první neděli v říjnu, zpívali jste moc krásně, asi i proto, že vás bylo hodně. Jen se držte – máme vás moc rádi a rádi vás posloucháme a modlíme se za vás všechny mladé.

A také vítáme mezi námi nové mladé rodiny, které ještě ani jménem neznáme. Zatím jim jen přejeme, aby jim s námi bylo dobře a mezi námi se jim líbilo. Chceme se k nim dobře chovat, aby naše farnost byla i jejich farností.

Také Honzíkovi velký dík za koncert Evy Henychové. Tato zpěvačka a kytaristka umí krásně pohladit po duši. Jen ta návštěvnost z naší strany potřebuje větší podporu.

A ještě bych chtěla poznamenat, že tyto články podepsané „vaši senioři“ se netýkají společenství seniorů, kteří se scházejí vždy druhou středu v měsíci po mši svaté na faře, ale je to jen náznak toho, jak my starší máme vás mladé rádi a chtěli bychom s vámi více komunikovat. Slovo senior je jen teď moderně užívané, ale znamená - starý člověk. Tak od nynějška bude podpis „vaši senioři“ nahrazen zkratkou „S. P.“, můžete si to číst třeba jako stará Poslušná :).

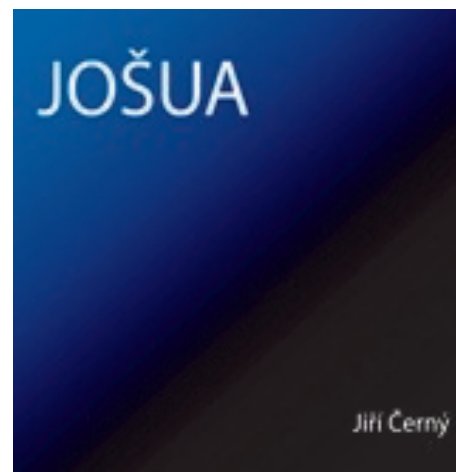
Do dalšího podzimního a už i do adventního času vám všem ze srdce přeji, aby vám Pán dal hodně dobré zdraví – hlavně otci Zdeňkovi – v těch chmurných, mlhavých a studených dnech, ale hlavně hodně radosti z naděje, hodně víry v těžkostech a lásky pro nás a naše bližní.

vaše S. P.

• BENEFIČNÍ PRODEJ CD •

JOŠUA

Jiří Černý vydal svoje první CD

**„CD je na světě.
Přál bych si,
aby přinášelo radost,
potěšení z muziky
i duchovní povzbuzení.“**

Jiří Černý

Autor mnoha duchovních, kytarových písní „Effatha, Mé dlaně zvednuté, Jako mast hojivá...“, které jsme snad všichni, nejen při mši svaté, zpívali nebo slyšeli, vydává svoje první CD, které natočil s přizvanými muzikanty Štěpánkou Havlínovou, Liborem Gojem a Gustou Konárkem.

My máme nyní příležitost zakoupit si toto CD v našich kostelích (v zákřisticích) a celou částkou 200 Kč tak přispět na chystané opravy kostela sv. Jakuba v Nových Hradech. Můžeme to nazvat „benefičním prodejem CD“.

Budeme tak mít jistotu, že jsme své finance vložili na konkrétní úmysl a zároveň nám v dlaních zůstane nahrávka, s kterou kdykoliv můžeme zaslechnout a snad i prožít úžasný rozhovor s Bohem. Anebo můžeme tímto CD obdarovat své blízké.

Romana Poslušná

INFORMACE Z FARNÍ CHARITY

Farní charita Nové Hradky prochází a procházela od svého založení v roce 1993 jednou změnou.

V letech 2006 a 2007 jsme zaznamenali největší nárůst pracovních míst i klientů, a to díky rekonstrukci Domu sv. Josefa a vzniku nových ambulantních služeb.

V letech 2009 a 2010 se nám podařilo zajistit finanční prostředky a dobudovali jsme oplocení pozemku, došlo k úpravě zahrady a především jsme dokončili i zázemí pro keramickou, šicí a tkalcovskou dílnu. Na počátku roku 2010 jsme také zřídili chráněnou dílnu PERCHAR s.r.o., která je dceřinou společností farní charity a je zaměřená na zaměstnávání našich spoluobčanů, kteří mají plný či částečný invalidní důchod. V roce 2010 byla také zahájena výstavba domečku pro Potravinovou pomoc a jak si můžete všimnout, výstavba se v současné době chýlí ke konci. Termín dokončení je prosinec 2011. Službu Potravinová pomoc poskytujeme na území Pardubického kraje již od ledna

letošního roku, těšíme se na nové zázemí pro tuto službu! V tomto roce se nám také podařilo zaregistrovat novou službu Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, v současné době aktivně využívá tuto službu 20 rodin. Vzhledem k tomu, že se snažíme o komplexní nabídku služeb pro naše spoluobčany, bylo také uvedeno do provozu Mateřské a rodinné centrum MIKEŠ v prostorách fary Proseč.

Na jaře letošního roku byla započata jednání ohledně sloučení naší organizace s Farní charitou Hlinsko. Tato, snad největší změna v historii naší charity přinese organizaci nejen nový název

OBLASTNÍ CHARITA NOVÉ HRADY U SKUTČE

(od 15. 12. 2011),

ale také nové služby. Především je to středisko - Charitní ošetrovatelská služba, ve které budeme našim klientům poskytovat úkony hrazené zdravotními pojišťovnami. V terénu bude denně osm zdravotních sester. Velký krok uděla-

la naše pečovatelská služba, která je již od 1. 10. 2011 sloučena s pečovatelskou službou Farní charity v Hlinsku a současný stav pracovníků tohoto střediska je 15 osob, služby poskytujeme 210ti klientům. Novou možností pro odbyt našich výrobků bude od ledna 2012 obchod, který Farní charita Hlinsko provozuje ve svém domě v Hlinsku. V současné době se v obchodě zákazníkům nabízí církevní literatura a drobné náboženské předměty.

Předpokládáme, že i v roce příštím se bude naše organizace rozrůstat a měnit, proto Vás všechny prosíme o modlitby a podporu. Děkujeme za podporu všem dárcům a dobrodincům. Za všechny pracovníky, ať už farní nebo oblastní charity, prostě charity, na kterou se obrácíte s žádostí o poskytnutí pomoci, Vám všem přeji klidné svátky vánoční a požehnání v roce příštím.

Blanka Vopařilová

Mše svatá v Proseči

Také jsme byli s klienty účastni na neobvyklé mši svaté. Neobvyklá byla tím, že hlavním celebrantem byl pan biskup z Indie, v jehož diecézi byl díky akci Tisíc Josefů, postaven kostel a doprovázel ho kněz, který působí přímo ve farnosti, kde kostel stojí. Bohužel i jména byla natolik neobvyklá, že jsem si je nezapamatovala, tímto se omlouvám. Mše svatá byla vedena v angličtině a kázání nám bylo překládáno tlumočnickem.

Již zmíněný indický pan farář nám zazpíval a zahrál píseň, kterou „tam u nich“ zpívají a nás vyzval, abychom se k němu také připojili, vzhledem k tomu, že jsme většinou jazykově nevybavení, byla to docela legrace.

Na závěr jsme požádali o společnou fotografii a při té příležitosti klienti dostali od milých hostů požehnání.

• INFORMACE Z FARNÍ CHARITY •

Bartošovice v Orlických horách chráněné dílny Kopeček

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Neratově

V rámci motivačního projektu jsme se v pátek dne 21. října 2011 účastnili exkurze do chráněných dílen v Bartošovicích v Orlických horách a návštěvy kostela v Neratově.

V chráněných dílnách Kopeček jsme se podívali do keramické dílny, kde nám paní mistrová předvedla vylévání keramické hmoty do forem, začišťování hrnečků, glazování, dále nám vysvětlila, jak se keramika vypaluje. Někteří z nás mají s keramikou velké zkušenosti, takže mohli porovnat, jak se pracuje v keramické dílně u nás a v Bartošovicích.

V tkalcovské dílně jsme se dozvěděli, co se děje s vlnou po ostříhání ovcí – pere se, češe, to jsme si mohli vyzkoušet, a spřádá na kolovrátku. Nikdo z nás kolovrátek v praxi neviděl, takže to byl velký zážitek. Vypadalo to jednoduše, ale dle slov paní mistrové je to opravdu velké umění a spousta hodin praxe. Dále se v tkalcovské dílně tkají koberce, prostírání, maluje na textil a plstí.

V košíkářské dílně se dnes sice nepracovalo, ale mohli jsme se podívat na výrobky – košíky, podnosy, prostírání, stínidla na lampy, apod.

Po shlédnutí dílen jsme přejeli do

nedalekého Neratova, kde jsme si prohlédli kostel Nanebevzetí Panny Marie, který nás uchvátil svým půvabem.

Dobrý oběd jsme si dali v chráněných dílnách Kuchyň a cestou zpátky se ještě zastavili v Žamberku v restauraci na kávu.

Lucie Kmošková:

„V pátek jsem jela s Jaruškou a ostatníma do Bartošovic na výlet. Zastavili jsme se v Ústí, na benzínce jsem si koupila pití a jeli jsme dál. Cestou jsem se dívala na okolí, na pole a když jsme dojeli do Bartošovic, byli jsme se podívat na kostel, mně se v kostele moc líbilo. A taky se mi líbilo v Bartošovicích a taky mi chutnalo rybi filé se zapečeným sýrem. A líbilo se mi to moc. A pak jsme jeli do Svitav a byli jsme na nákupu a pak jsem byla ráda, že jsem přijela domů, rychle jsem se umyla a šla jsem hnedka do postele a ráno jsem se probudila až v 9 hodin.“

Adventní trhy

Tradiční adventní trhy se budou konat na první adventní neděli

27. 11. 2011

v 9.00 u kostela v Proseči

v 10.30 u kostela

v Nových Hradech

Připravili jsme si adventní věnce, keramické zboží, koberce, dekorativní předměty, atd.

Těšíme se na vaši účast.

Svěcení betlému

V rámci sociálně—terapeutických dílen bude vyroben venkovní betlém, který bude postaven v areálu charity v Chotovicích u „Domečku“.

Rádi bychom všechny, nejen občany Chotovic, pozvali k jeho posvěcení, které proběhne

28. 11. 2011 v 10.00 v Chotovicích.

Charitní ples

I letos zveme všechny, kteří si rádi zatančí a pobaví se, na charitní ples, který se bude konat

28. 1. 2012 v Makově.

Vernisáž Skuteč

Ve spolupráci se Senior centrem ve Skutči proběhla ve čtvrtek 3. listopadu 2011 vernisáž jedné z uživatelů denního stacionáře – Květy Fialové, nazvaná „Květa a její rok“. Na vernisáži, které se účastnili uživatelé denního stacionáře, sociálně terapeutických dílen a senior centra byly představeny obrazy a výrobky Květy, podávala se káva, bábovka a chlebíčky. Atmosféra byla velice příjemná.

Vystavované obrázky a výrobky jsou v Centru pro seniory ve Skutči (naproti plaveckému bazénu) a výstava potrvá až do konce roku.

Všichni jste na ni srdečně zváni.

Kalendář

Intence

Čtení a žalmy: cyklus B

20. 11. neděle	Slavnost Ježíše Krísta Krále		
	<i>Proseč:</i>	18.00	Pastorační rada farnosti - zasedání
24. 11. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
25. 11. pátek	<i>Proseč:</i>	20.00	setkání manželů
27. 11. neděle	1. neděle adventní		
	<i>Nové Hradý:</i>	17–19	svátost smíření, adorace
1. 12. čtvrtek	<i>Perálec:</i>	16.00	svátost smíření
		17.00	mše sv.
2. 12. pátek	<i>Nové Hradý:</i>	17.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv., setkání mládeže
3. 12. sobota	<i>Proseč:</i>	7.30	mše sv. s roráty
	Rekolekce farností v Proseči na faře - P. Pavel Jančík		
	<i>začátek:</i>	9.00	
	<i>závěr:</i>	16.00	mše sv.
4. 12. neděle	2. neděle adventní		
	<i>Nové Hradý:</i>	po mši	návštěva sv. Mikuláše
	<i>Proseč:</i>	15.00	Mikulášská besídka
	<i>Proseč:</i>	17-19	svátost smíření, adorace
7. 12. středa	<i>Nové Hradý:</i>	po mši	setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	18.30	setkání nad katechismem
8. 12. čtvrtek	slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu		
	<i>Nové Hradý:</i>	17.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
9. 12. pátek	<i>Česká Rybná:</i>	15.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	mše sv., setkání starších školáků
10. 12. sobota	<i>Proseč:</i>	7.30	mše sv. s roráty
	<i>Chotovice:</i>	16.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv.
11. 12. neděle	3. neděle adventní		
15. 12. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv. v kapli sv. Josefa
16. 12. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00	mše sv. v kapli sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	16.30	mše sv., setkání mladších dětí
17. 12. sobota	<i>Proseč:</i>	7.30	mše sv. s roráty pro děti s lampičkami
18. 12. neděle	4. neděle adventní		
22. 12. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství - vánoční
		18.30	mše sv. v kapli sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
24. 12. sobota	Štědrý den		
	<i>Perálec:</i>	16.00	vigilie narození Páně pro děti
	<i>Nové Hradý:</i>	22.00	Půlnoční mše sv.
	<i>Proseč:</i>	24.00	Půlnoční mše sv.

Proseč - intence a čtení

27. 11. Za Růženu a Františka Skálavy, jejich pět dětí a živé i zemřelé z těchto rodů.
30. 11. Za Josefa Mrkose, manželku a dceru Helenu.
1. 12. Za Růženu Černou a manžela, za Marii Košňarovou, manžela, syna a vnuka.
2. 12. Za Kateřinu Víchovou, manžela, dceru a celou rodinu.
4. 12. Za rodiny Zelenkovu, Čermákovu a Vítovu.
čt: Marie Řežicková, Marie Zelenková
5. 12. Za Miroslava Vobejdu a rodiče.
9. 12. Za Dagmar Bělouškovou a celou rodinu.
11. 12. Za Martu a Antonína Nekvindovy.
čt: Marie a Petra Černých
12. 12. Za Jiřího Malinského, otce, dědečka a babičku z obojí strany.
14. 12. Za Jana Černého, bratra, rodiče a celou rodinu.
17. 12. Za P. Dominika Antonína Javůrka.
18. 12. Za Josefa Zelenku, manželku, vnuka a zetě a rodiče Morávkovy a syna.
čt: Marta Odehnalová, Petr Jána
22. 12. Za Václava Macháčka, manželku a syna.
24. 12. Za všechny lidi dobré vůle.
čt: Eva Rabová, Martin Odehnal
25. 12. **čt: Jaroslava a Josef Košňaroví**
26. 12. Za Boženu a Josefa Soukalovy a živé i zemřelé z toho rodu.
28. 12. Za Františka Batů, manželku a dceru.
1. 1. **čt: Josef a Veronika Roušaroví**
8. 1. **čt: Eva Skalníková, Marie Víšková**
15. 1. **čt: Marie Sodomková, Eva Davidová**
22. 1. **čt: Anežka Ječmenová, Anna Čermáková**
29. 1. **čt: Marie a Lucie Kulhavých**

Nové Hradý - intence a žalmy

4. 12. Za manžele Válkovy a živé i zemřelé členy rodiny Binkovy. **ž: Karel Vopařil**
7. 12. Za Josefa Sokola, manželku a dva syny.
11. 12. **ž: Růžena Odehnalová**
14. 12. Za rod Niklů a Černínů.
18. 12. **ž: Vendula Axmanová**
21. 12. Za Zdeňka Sokola, bratra a rodiče z obojí strany.
24. 12. **ž: Romana Poslušná**
26. 12. **ž: Anežka Nováková**
30. 12. Za rodiny Odehnalovy.
31. 12. **ž: Dáša Nováková**
1. 1. **ž: Vendula Nováková**
8. 1. **ž: Petr Poslušný**
15. 1. **ž: Růžena Odehnalová**
22. 1. **ž: Karel Vopařil**
29. 1. **ž: Vendula Axmanová**

Perálec - intence

27. 11. Za uzdravení.
11. 12. Za Annu Sochovou, manžela, tři syny a tři dcery.
25. 12. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
26. 12. Za Štěpána Šplíchala, jeho syna Štěpána a celý rod Renzů.

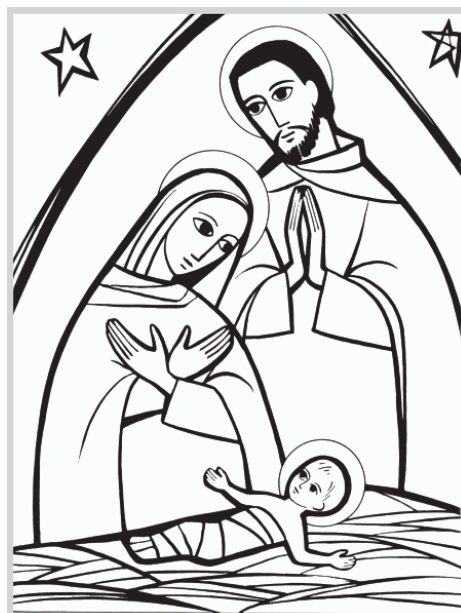

25. 12. neděle	slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční Bohoslužby jako v neděli.		
26. 12. pondělí	svátek Svaté rodiny Bohoslužby jako v neděli. Obnova manželských slibů, žehnání rodin. <i>Proseč:</i> 14.30 vánoční besídka, žehnání vína		
31. 12. sobota	Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc do nového roku. <i>Nové Hrady:</i> 16.00 <i>Proseč:</i> 17.30		
1. 1. neděle	slavnost Matky Boží, Panny Marie Bohoslužby jako v neděli.		
5. 1. čtvrtek	<i>Perálec:</i>	16.00	svátost smíření
		17.00	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
6. 1. pátek	slavnost Zjevení Páně Žehnání tříkrálovým koledníkům při mši sv. <i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv. + setkání mládeže		
7. 1. sobota	<i>Chotovice:</i>	16.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30	mše sv.
8. 1. neděle	svátek Křtu Páně <i>Nové Hrady:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace		
11. 1. středa	<i>Nové Hrady:</i>	po mši	setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	18.30	setkání nad katechismem
12. 1. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
13. 1. pátek	<i>Česká Rybná:</i>	15.30	mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30	mše sv., setkání starších školáků
15. 1. neděle	2. neděle v mezidobí <i>Proseč:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace		
19. 1. čtvrtek	<i>Proseč:</i>	17.30	modlitby matek
20. 1. pátek	<i>Chotovice:</i>	10.00	mše sv. v kapli sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	16.30	mše sv., setkání mladších dětí
22. 1. neděle	3. neděle v mezidobí		
26. 1. čtvrtek	<i>Chotovice:</i>	17.00	náboženství
		18.30	mše sv.
29. 1. neděle	4. neděle v mezidobí <i>Nové Hrady:</i> 17 - 19 svátost smíření, adorace		

- **Modlitba růžence**
vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření**
vždy 30 min. před mší sv.
(kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci)
a také jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři
i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách
a na webových stránkách našich farností:
www.farnispolocenstvi.cz

Pravidelné bohoslužby

	<i>Proseč</i>	<i>Nové Hrady</i>	<i>Perálec</i>
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	17.30	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	17.30		
SO	17.30		

Vánoce

Pod stromeček, milé dítě,
dárky jistě dostaneš,
zdalepak si na ty chudé
v širé dáli vzpomeneš?

Popros aspoň v modlitbičce,
by jim Pán Bůh požehnal,
kdyby byli trochu blíže,
že bys jim svůj dárek dal.

Marie Šplíchalová

Na dvoře klepe svatý Josef
„...nemáte pro nás, prosím, nocleh?“
Obyvatelé Betléma záporně hlavou vrtí
i když vidí poutníky, unavené k smrti.

Půlnoc se již kvapem blíží,
kde svou hlavu složí, ti poutníci cizí?
Za městem je chatrč chudá,
co v ní pastýř ovečky své hlídá.

O půlnoci velké světlo ozářilo stáj
a v tu chvíli požehnanou
Ježíš člověkem se stal.

Do jeslí ho uložila jeho matka Maria,
plénkami jej obvinula
a s láskou ho líbala.

Andělé mu z nebe přišli píseň zazpívat:
„Sláva Bohu na výsostech,
on má lidi velmi rád.“

Do jesliček Ježíškovi chceme dárek dát
srdce čistá, plná lásky
a navzájem se milovat.

Marie Šplíchalová

Svatý Václav a jeho význam v našich dějinách

Byl synem knížete Vratislava, narodil se asi r. 904. Jeho matka byla Drahomíra z rodu severních Slovanů Lutičů. Drahomíra byla pohanka a při sňatku s Vratislavem byla r. 903 pokřtěna. Václav vyrůstal se svými bratry Boleslavem, Spytihněvem a čtyřmi sestrami. V té době bylo křesťanů velmi málo, ale Václav vyrůstal ve výchově své zbožné babičky Ludmily, manželky knížete Bořivoje. Otec Vratislav zemřel r. 906 a po jeho smrti vládla v Čechách kněžna Drahomíra. Sám Václav se ujal knížecí vlády po roce 920.

Václav je kníže energický, nebojácný, bystrý, fyzicky velmi silný a vzdělaný, což byla v té době výjimka. Na druhé straně je to podoba světce; napájí žízňivé, odívá nahé, navštěvuje nemocné, vykupuje otroky a dává jim svobodu, uctívá kněze, myslí na korunu mučednickou a děsí se každého násilí. Má úctu ke Svátosti Oltářní.

Václav dbal o náboženství z celé své duše. Na Pražském hradě založil kostel sv. Víta, který dodnes slouží jako stolec a hlava církve u nás. Nechal stavět další kostely, zdobil je, obdarovával a povolával kněze z křesťanských zemí. Sám v nich v liturgii četl latinsky i slovansky, když je navštěvoval ve výročí jejich posvěcení.

Václav byl dobrý, spravedlivý a mocný panovník. Zasazoval se o spravedlivou justici, podporoval vzdělanost, měl křesťanskou lásku k člověku, vykupoval otroky. Jeho vláda byla vládou míru, dokladem jsou mírové smlouvy s králem Jindřichem Ptáčníkem a sousem Radoslavem Zlickým. Nemiloval bujně hostiny a včas z nich odcházel. Ani nenosil honosná roucha, nosil hrubou košili a na ni teprve jednoduchý knížecí šat.

Největší čin byla sama jeho smrt a zrození světce pro nebe. Zahynul z rukou bratra Boleslava jako oběť jeho ctižádosti dne 28. září 929 ve Staré Boleslavi. Stal se tvůrcem české křesťanské tradice. Dne 4. března 932 bylo jeho tělo na rozkaz kajícího bratra Boleslava převezeno do Prahy do kostela sv. Víta, který se stal brzy sídlem biskupství.

Svatý Václav je znám v Polsku i Rusku a je první svatý panovník.

Přemyslovci měli sv. Václava vždy ve velké úctě. Stal se jejich symbolem a stmeloval je. Za knížete Břetislava I., po přivezení těla sv. Vojtěcha, byl svatovítský kostel pojmenován na chrám sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Sv. Václav se stal národním symbolem a patronem země české. V úctě bylo všechno, co bylo s ním spojeno. I jeho kopí a prapor se svatováclavskou orlicí. Pod tímto kopím a praporem byly vybojovány slavné a vítězné bitvy: r. 1040 vybojoval kníže Břetislav I. bitvu na západní hranici proti Němcům, r. 1126 kníže Soběslav I. vítěznou bitvu u Chlumce proti císaři Lotarovi I., r. 1260 Přemysl Otakar II. bitvu proti uherskému králi Bělovi.

Po svatém Václavovi máme vzácné relikvie – jeho lebku, na níž spočívá svatováclavská koruna. Ještě je to i prastará vznešená hymna, píseň svatováclavská, která prosí, aby český národ nezahynul.

Velkou oblibu získal sv. Václav za doby Karla IV. Karel nechal nově zhotovit královskou korunu a nazval ji svatováclavskou, byla zřízena kaple sv. Vác-

lava v pražské katedrále, vystavěna řada kostelů sv. Václava. I husité ctili sv. Václava jako patrona.

Sv. Václav byl patronem české země po všechna staletí. Velké pocty se mu dostalo v době probuzenecké. Tak v roce 1848 na návrh Karla Havlíčka Borovského bylo pražské náměstí Koňský trh přejmenováno na Václavské náměstí. Uprostřed náměstí stála od roku 1680 socha sv. Václava od barokního sochaře Jana Jiřího Bendla. V roce 1912-13 vytvořil Josef Václav Myslbek nový pomník sv. Václava a čtyř národních svatých sv. Vojtěcha, sv. Prokopa, sv. Ludmily a sv. Anežky. Svatý Václav je na pomníku znázorněn jako bojovník, jako patron země české a její první ochránce.

A proto se pod sv. Václavem konaly různé vlastenecké manifestace a shromáždění. Největší bylo 28. října 1918 – vyhlášení Československé republiky. Ivan Olbracht napsal: „Svatý Václave, vévodo české země, to byl krásný den, ten 28. říjen 1918.“

I za první republiky byl sv. Václav velmi ctěn. Byla urychleně dostavěna katedrála na Pražském hradě a slavilo se v ní milénium sv. Václava. Při této příležitosti prezident Masaryk řekl: „Život a smrt sv. Václava nás učí, že zdravý život národa spočívá na vzdělanosti, na mravnosti posvěcené pravou zbožností.“

V roce 1929 chtěla československá vláda uvést v život pověst o Blanických rytířích. Byla vytvořena Blanická jeskyňe v Rudce u Kunštátu, talentovaným sochařem samoukem Stanislavem Rolínkem, nebyla však dokončena, protože Rolínek po dvouleté práci předčasně zemřel.

V současné době si svatého Václava připomínáme každoročně Národní svatováclavskou poutí ve Staré Boleslavi, které se zúčastní vrcholní představitelé všech církví i státu. Svátek sv. Václava se slaví jako Den české státnosti, je to státní svátek.

Jaroslav Cibulka

Farní společenství: časopis pro vnitřní potřebu farností Proseč, Nové Hradky a Perálec.

Duchovní správa: Mgr. Zdeněk Mach • tel.: 603 275 062 • email: farnispolecenstvi@centrum.cz

Těšíme se na vaše příspěvky, které můžete zasílat na e-mail: fs@1969.cz. Uzávěrka příštího vydání: 15. 1. 2012.